

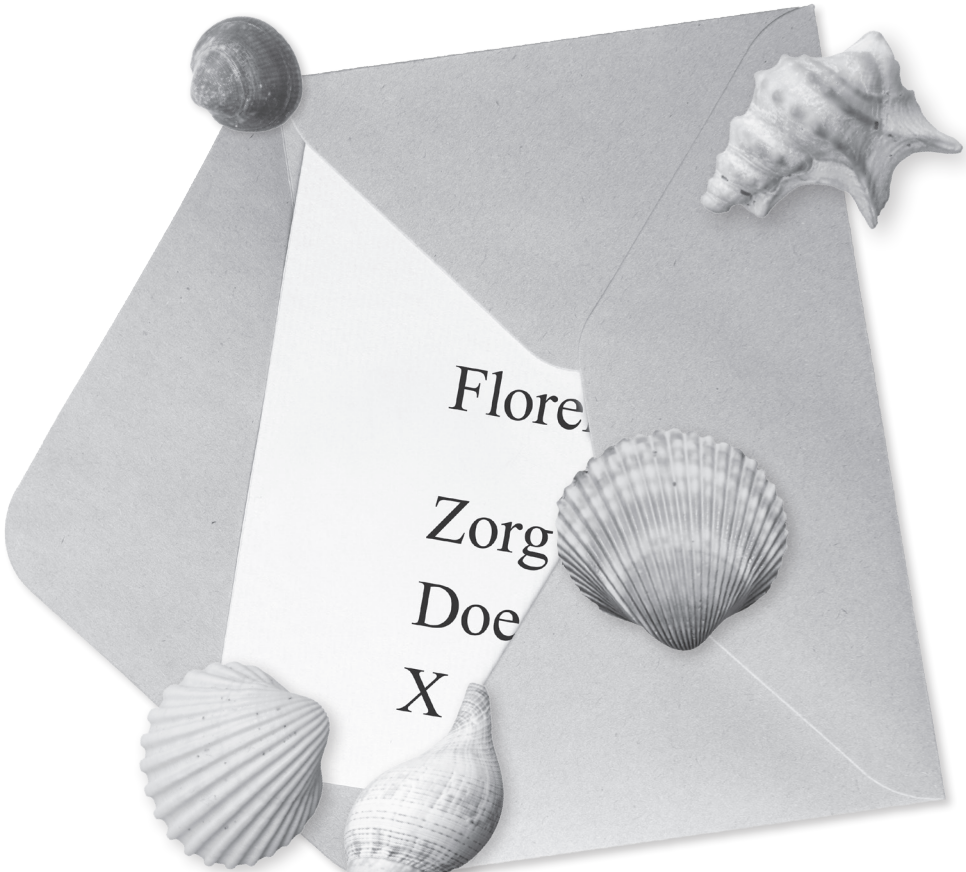
Petra Pardon

florentina.

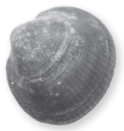
FUCK
MY
LIFE

Zomerdromen

MANTEAU

Florence
Zorg
Doe
X

Charlie

dinsdag 21 april 2026 07:34

Drie keer raden wat ik gisterenavond gedaan heb...

Een voodoo-pop van Tim besteld?

Haha...

Nee serieus, dat is in elk geval wat je had moeten doen. Hem vervloeken tot in de zevende generatie. Minstens. Die dingen bestaan trouwens echt he, kijk maar: www.voodoovoorjou.nl

Ik heb besloten dat Tim geen aandacht meer waard is. En al zeker geen 120 euro. Zo veel voor een voodoo-pop! In vredesnaam...

Maar dan ben je wel zeker dat ze werkt. ;-)

Zijn banden leksteken lijkt me efficiënter dan.

Gesproken als een echte boekhouder. Zeg me dat dat niet is wat je gisteren gedaan hebt? Jezelf in de cijfers verdronken? Maar zeg me nu ook niet dat je besloten hebt om jezelf in alcohol te verdrinken zonder mij.

Er is niks of niemand verdronken gisterenavond. Wat zegt het trouwens over mij dat jij zelfs niet overweegt of ik Tims banden misschien toch lekgestoken heb?

Dat zegt alleen maar dat jij een brave burger bent. Meer niet. Een brave burger met een voodoo-pop. ;-)

Wees gerust, het is beter dan een voodoo-pop.

We beginnen hier wel op te bouwen naar iets groots, ga ik teleurgesteld zijn?

Ik heb mijn dagboeken en oude brieven teruggevonden.

Ik begrijp: je hebt zitten opruimen.

Dat moet ook gebeuren. Zeker met het tempo waarin ik lijk te verhuizen.

Als het je gedachten verzet, keur ik het goed. Het is niet dat je geen verzetje kunt gebruiken. Al kan ik zo meteen drie betere verzetjes bedenken.

Problemen genoeg om van weg te lopen, bedoel je eigenlijk.

Nee, wat ik bedoel is: je leven zou echt ook eindelijk eens wat makkelijker mogen zijn. Dat is namelijk heel normaal, dat het wat makkelijker gaat.

Als jij het zegt...

Maar die dagboeken dus. Klinkt alsof je een trip down memory lane begon?

Flo?

Floho?

Floho? Ben je er nog?

10 juli 2011

Dag lieve zelf,

Is dit gek, brieven aan jezelf schrijven? Ik moet het allemaal aan iemand vertellen! En er is niemand anders die ik vertrouw zoals mezelf. Dus gek of niet, ik ga het deze zomer gewoon doen.

Sinds vandaag weet ik hoe meloen met zout smaakt: heerlijk! Toen Laura het me voorstelde, was mijn eerste reactie: 'Nee!'

Want hoe kan dat nu lekker zijn? Blijkt dat zout alles lekkerder maakt. Al helemaal als het van die dikke korrels zijn die schuren tussen je tanden.

Ik heb besloten dat het de smaak van deze zomer wordt: meloen met zout. Zomer zestien, hoe goed klinkt dat trouwens? Zomer zestien wordt ook de zomer van de zee. Drie weken mag ik hier met Laura en haar ouders in hun vakantiehuisje verblijven. Drie weken van schelpen die kraken onder je voeten, opstaan met het zand nog in je haren, zonnecrème die aan alles blijft plakken... en meloen met zout.

Drie weken zonder mama ook. Dat is misschien wel het zaligste van allemaal. En ja, misschien zou ik me moeten schamen omdat ik dat hier schrijf. Maar ik ga me er niet voor schamen en ik ga het hier laten staan. Het is gek hoeveel energie ik plots heb nu mama niet meer de hele tijd over me hangt. Zoveel vragen die niet beantwoord moeten worden. Zoveel dingen die plots gewoon niet meer moeten. Zoveel waar ik me even niet meer voor moet verantwoorden.

Haar stem zit nog altijd in mijn hoofd, daar krijg ik haar jammer genoeg niet zomaar uit. Maar de zwaarte is wel even weg. Er valt zo verschrikkelijk weinig te lachen met mama in de buurt, besef ik nu. En ik begrijp het wel, echt, het is niet simpel. Een bedrijf runnen, dochters opvoeden. Allemaal in je eentje. Maar ze is niet alleen. Wij zijn er ook om te helpen.

Mama geeft me altijd het gevoel dat ik alles ingewikkelder maak. Maar nu ik hier een paar dagen ben, begin ik me af te vragen: is het eigenlijk niet mama die alles ingewikkelder maakt met haar regeltjes en verwachtingen en eindeloze to-dolijstjes?

Pas op, er is niks mis met een goed to-dolijstje. Dochter van mijn moeder die ik ben, heb ik er ook eentje mee naar hier gebracht voor deze zomer. Een lijstje met mijn zomerdromen. Ze zijn niet wereldschokkend. (Dat is de truc van een goed to-dolijstje: wat erop staat moet ook haalbaar zijn, anders wordt het een frustrerende aangelegenheid.)

Dit zijn dus mijn dromen voor mijn zomer zestien:

- Ik wil voor het eerst dronken worden. Laura heeft gezegd dat het geen probleem is om daarvoor te zorgen en ik geloof haar op haar woord.
- Ik wil met een bikini op het strand gaan liggen. Weg met die zogenaamd flatterende badpakken die mama altijd voor me koopt. Ik wil een bikini. Een mooie. En ik wil hem aan heel de wereld tonen. (Mijn keel knijpt nu al dicht bij de gedachte, maar het is zomer, ik ben zestien, tijd om mijn *big girl pants* aan te doen - letterlijk en figuurlijk.)
- Ik wil gekust worden. Echt gekust. Zo'n zoen die je tot in de toppen van je tenen en terug voelt, voor minder ga ik niet.
- Ik wil uitgaan en dansen tot de zon opkomt, bij voorkeur op het strand.
- Ik wil, zoals in al die Amerikaanse series constant gebeurt, de zon zien ondergaan in de zee vanaf het strand. Het kampvuur hoeft niet. De gettoblaster ook niet. Maar de zon zien zinken in de zee, het liefst in goed gezelschap. En daarna nachtzwemmen. In diezelfde zee.

Klinkt als een vol programma, nietwaar? En ik heb er zo
verschrikkelijk veel zin in! Ik houd je uiteraard op de hoogte -
maar dat wist je al.

Heel veel liefs!

Flo

Florentina leunde met haar heup tegen het keukenblad terwijl ze toekeek hoe de gemberthee langzaam trok. Ze snoof diep, alsof de geur alleen al haar hersenen wakker zou maken. Ze was veel te laat naar bed gegaan. En toen ze dan eindelijk in bed lag, haar bed van lang geleden dat eigenlijk niet meer echt voelde als haar bed, was er van slapen niet veel terechtgekomen. Waarom moest het altijd voelen alsof haar leven op alle fronten tegelijkertijd in brand stond? En zij maar als een kip zonder kop rondlopen en proberen al die brandjes te blussen. Misschien moest ze het gewoon allemaal laten affikken en opnieuw beginnen. Ze sloot haar ogen en nam haar eerste slok thee. En nog een en nog een.

Florentina nam de waterkoker en vulde haar kopje opnieuw. Als ze gewoon aan de dag begon zou hij ook het snelst weer voorbij zijn. Maar toch. Ze duwde haar heup nog wat harder tegen het keukeneiland. Alsof de steun van het koele blad haar kon geruststellen. Alsof dat haar kon wijsmaken dat het allemaal wel goed zou komen. Dat ze dit kon. Meer nog, dat ze dit geweldig kon.

Haar telefoon pingde met een nieuw bericht van haar moeder, Nadia. Flo boog zich voorover en las:

Florentina. Ik heb een spoedmeeting belegd. We moeten dit probleem meteen in de kiem smoren, dat begrijp jij ook. Zorg dat je om negen uur op kantoor bent.

Automatisch stuurde Flo een duimpje terug. Ze had geen idee wanneer mama precies was vertrokken vanmorgen. Belachelijk vroeg, dat in elk geval. Flo had haar tot laat horen stommelen: ook Nadia was duidelijk niet makkelijk in slaap gevallen. Ze las het berichtje nog een keer. Ze hoopte dat Willem niet op de meeting aanwezig zou zijn. Hij was verantwoordelijk voor de marketing, maar dat betekende nog niet dat het bedrijf van hem was. Al gedroeg hij zich wel zo. Ze zuchtte. Moest hij haar ideeën niet elke keer afschieten alleen maar omdat ze van haar kwamen... het zou al veel schelen.

Flo trommelde met haar vingers op het keukenblad en dronk haar nieuwe kopje thee leeg. Kwart voor negen was het ondertussen. Ze zuchtte. Ze kon niet blijven uitstellen want dat zou uiteindelijk alleen maar voor nog meer problemen zorgen, dus ze grabbelde haar gsm van het keukenblad en liep nog snel naar haar slaapkamer om de deur daar dicht te duwen. Dagboeken en brieven lagen er over de vloer verspreid, met een iPod er-tussen. Als mama het zag zou ze meteen mopperen over orde en netheid en hoe de buitenkant de binnenkant toonde. Flo bleef bijna haken achter de kartonnen doos met de gevleugelde woorden 'stuff en zo' erop die naast het bed stond en strompelde dan toch, op een of andere manier, de deur uit. Zo klaar als ze vandaag kon zijn om aan de dag te beginnen.

© 2026 Uitgeverij Manteau / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Petra Pardon, De Mensen & VTM

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Vertegenwoordiging in Nederland:
New Book Collective, Utrecht
www.newbookcollective.com

Eerste druk juni 2026

Omslagontwerp en opmaak binnenwerk: Jirka De Preter

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Niets uit dit boek mag op enigerlei wijze worden gebruikt of gereproduceerd voor het trainen van kunstmatige-intelligentietechnologieën of -systemen. Dit werk mag niet gebruikt worden voor tekst- en datamining (artikel 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).

ISBN 978 90 223 4346 3
D/2026/0034/288
NUR 340